BnF Gallica

Chúa hài nhi o thành Nadaret (Bi-kich có môt hôi), cua Jacques Lê-Vn-Đúc (E. Đinh-Vn-St, tro bút)

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

BnF Gallica

Lê, Jacques Vn Đ. Auteur du texte. Chúa hài nhi o thành Nadaret (Bi-kich có môt hôi), cua Jacques Lê-Vn-Đúc (E. Đinh-Vn-St, tro bút). 1925.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :
- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

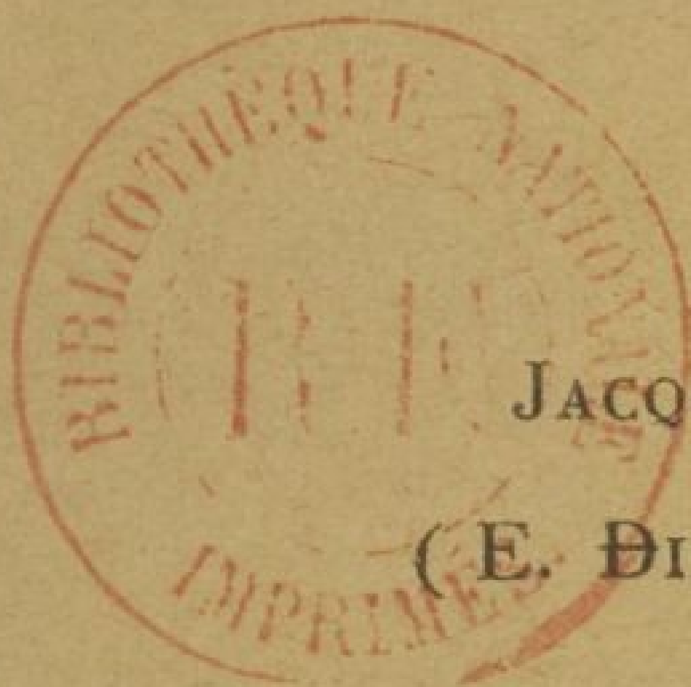
7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter
utilisation.commerciale@bnf.fr.

8° Pièce
INDO-CHINOIS
624

CHÚA HÀI NHI
Ở THÀNH NADARET

(Bi-kịch có một hồi)

của

Jacques LÊ-VĂN-ĐỨC

(E. Đinh-văn-Sắt, *trợ bút*)

Imprimerie de Quinhon

Quinhon (*Annam*)

1925

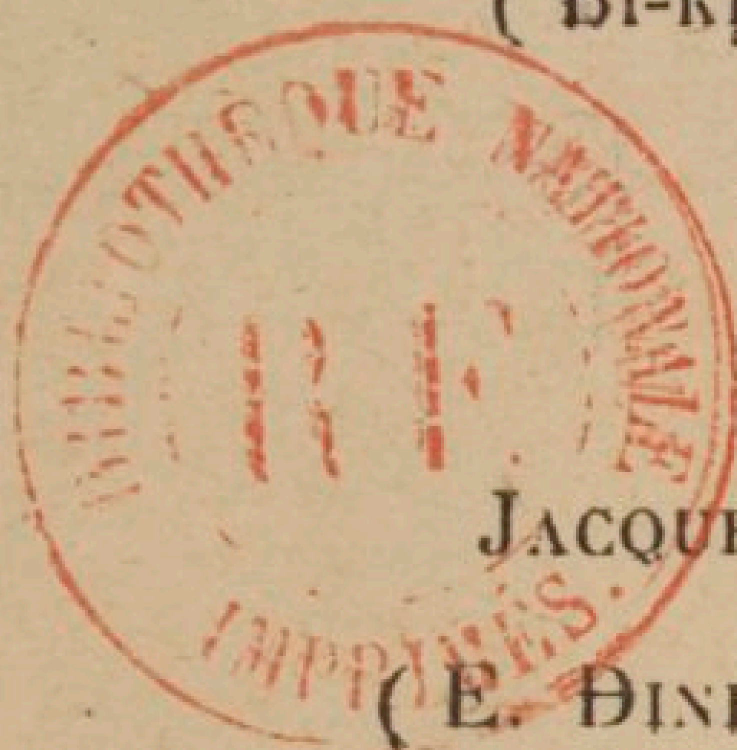
Nom d'auteur Đức (Lê-Văn)

Titre de l'ouvrage: Chúá hài nhi đ²
thánh Nadaret (Le jeune Saint
de Nadaret) - Tragédie

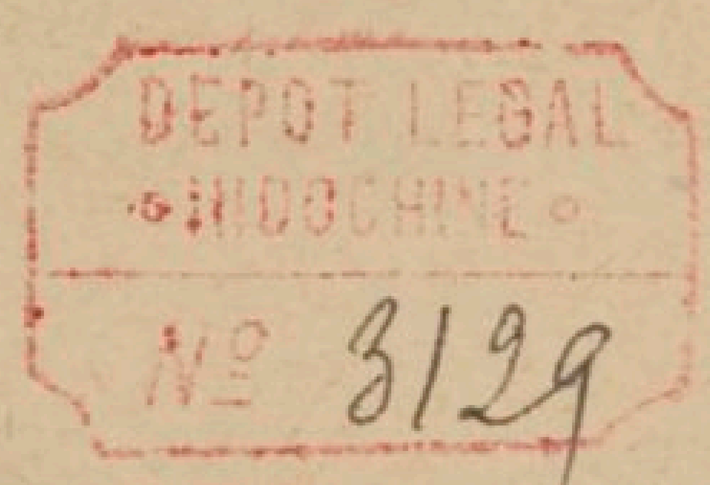
CHUA HÀI NHI

Ở THÀNH NADARET

(Bi-kịch có một hồi)

của

JACQUES LÊ-VĂN-ĐỨC

(E. ĐINH-VĂN-SẮT, *trợ bút*)

Piece
8° Ind Ch.
624

IMPRIMERIE DE QUINHON

Quinhon (*Annam*)

1925

Tiểu tự

Chúng tôi dọn bổn tuồng nầy chủ-ý giục ta đem lòng mến thương Đấng Cứu chuộc ta, một ngày một hơn, và cho con trẻ tập hát cho quen.

Vậy, đó chẳng qua là một truyện biến-ngôn để cho ta suy gẫm và cho ta thương Chúa Hài-nhi mà thôi, chẳng phải là có trong sách Evang đàu. Bởi đó xin độc giả lưu tâm vậy.

J. Đ. và E. Đ.

Vai tuồng

——o——

Đ. C. G (*Giêsu*)	12	tuổi
Phêrô	11	»
Giacôbê	12	»
Philipphê	12	»
Anrê	10	»
Simon	9	»
Dacaria	7	»
Gioan	8	»
Ruben	10	»
Ladarô	11	»
Helita (*cha của Giudà*)		
Giudà (*ăn mặc rách rưới*)	12	»

——o——

Cảnh : Ngoài cửa thành Nadaret, nhằm nơi đồng-bái cỏ hoa đua nở, và ngang đường đi thành Giêrusalem,

Y-phục phải sắm cho khác nhau : trẻ thì ăn mặc sang trọng, trẻ thì tầm thường.

Chúa Hài-nhi ở thành Nadaret

KỊCH THỨ NHỨT

Helita. — Giudà

——o——

HELITA

Giudà con ôi! rán đi một đỗi nữa, kìa cha thấy một cái thành nào kia...

GIUDÀ

Cha ôi ! con đã hết sức rồi (*ngồi xuống bỏ đất*)

HELITA

Con ôi ! có lẽ chon nầy sẽ có kẻ biết thương xót thân con, nên con phải rán sức mà đi một chút nữa !

GIUDÀ

Đâu đâu cũng vậy ! Đâu đâu thiên hạ cũng ghét dơ xua đuổi ! Đâu đâu mọi người thảy chẳng thương đến cha con ta khốn nạn lắm, cha ôi !

HELITA

Đã biết vậy, thì phải chịu vậy ; biết kêu đến ai bây giờ, con !

GIUDÀ

Ồi ! tôi đói lắm, cha ôi ! Tôi chết đi mà thôi, chịu không thấu !

HELITA

Cha xin con phải rán chồi dậy mà đi... cha cũng đuối sức rồi ! Thuở con còn bé, cha còn bồng ẵm con nồi, chí như nay, con đã nên 12 tuổi, còn cha thì lưng mỏi gối dùn, tay chơn run rẩy, bồng con sao cho nồi ?

GIUDÀ

Trời ôi ! nhơn sao tôi vô phước chẳng được như con người ta ? Nhơn sao cha chẳng ở trong một thành nào, trong một làng nào, đặng kiếm phương thế làm ăn, cho có bữa sớm bữa hôm, cha dẫn con đi đâu linh đinh như vầy ? thôi, để con chết phứt cho rồi !

HELITA

Giudà ôi ! con há quên hay sao ? Cha con ta đà bị chúc dữ rồi !

GIUDÀ

Làm sao mà bị chúc dữ ! Nào tôi có làm sự gì ? Tòi tuổi mới 12, trừ ra cha, thì nào tôi có biết ai ! Mẹ tôi dã chết thuở tôi mới lọt lòng, để tôi ở lại côi cút cùng cha, mà vì làm sao, tôi bị chúc dữ ? Tòi không làm thiệt hại cho ai sự gì, tôi tội gì mà phải ?

HELITA

Thật, con vô tội, nhưng mà con phải biết

Đ. C. T. phạt lưu lai cho đến đời con, đời cháu. Cha phải nói cho con biết vì duyên cớ làm sao cha con ta phải rày đây mai đó, phải linh đinh ngày đêm, phải cực lực đau đớn phiền muộn trăm phần, phải trốn chui trốn nhủi thành nầy sang thành nọ. Giudà ôi ! con phải biết bỡi đâu mà ta phải Đ. C. T phạt thể nầy : đến Bethania thì bị xô đuổi tất tưởi như tại Giêrusalem ; đến Cana cũng bị nhuốc hổ tất bạt như tại Ephrem, bị đuổi ra khỏi Belem là quê vức ta cho đến đỗi phải đi xin từ miếng bánh đỡ lòng mà chẳng ai màng đến.

Ôi ! khốn cho thân cha, tuổi chưa bao lăm mà quá già bảy chục, tội nghiệp cho thân con, còn khờ dại ấu thơ !

GIUDÀ

Cha ôi !... Trời ôi ! tôi đói chết đi mà thôi ! cha hãy vật con cho chết rảnh mà !

HELITA

Con khóc than thì lòng cha thêm bối rối, thêm như kim châm, như múi xát... Mà hỡi ôi ! Cha có gì đâu mà cho con ăn ! (*gặp Phêrô*) Cậu nhỏ ôi ! cửa thành nào phía trước, cậu làm ơn nói giùm cho biết chút, cậu.

PHÊRÔ (*trong thành đi ra*)

Thành đó là thành Nadaret (*bỏ đi luôn*)

HELITA (*ngồi một bên Giudà*)

Nadaret ! Thôi, hết cậy trông nữa rồi ! (*úp mặt trong tay*) ôi ! đây là Nadaret !

GIUDÀ

Việc chi vậy cha ? Sao cha nghe cái tên rét rét gì đó, thì hoảng kinh vậy, cha ? Bộ cha sợ bịnh rét lắm ha ?

HELITA

Thấy thành Nadaret, cha nhớ lại tội lỗi của cha, thì cha phát hãi hùng kinh khiếp !

GIUDÀ

Tội lỗi của cha ? Mà cha phạm tội gì với thành rét rét ấy ?

HELITA

Hỡi ôi ! Số là cách trước một ngày sinh con ra nhằm thuở cha còn ở Belem, làm nghề bán quán.. Trời đã tối rồi, nhằm tiết mùa đông giá rét, gió thổi lai rai, sương sa lát dát. Hành khách đỗ vào quán của cha chẳng biết là bao nhiêu ; cha đãi đằng ăn uống bỉ bàng, tiền bạc cha thâu đầy lưng, nặng túi. Bỗng chúc, một đứa tớ cho cha hay rằng : có kẻ gọi cha ngoài ngõ. Cha bước ra thấy một người đờn ông phương phi tuấn tú, với một người phụ nữ diện mạo khác phàm, ngồi trên lưng lừa lạnh run cả mình mẩy. Cả hai là kẻ

hàn-vi, song cha coi nơi sắc diện cùng nhắm xem cử-chỉ, thì chẳng phải là bực thường-nhơn, vì cốt cách cả hai dịu dàng êm ái, mà lại có sắc oai linh đáng phục ! Cha mới hỏi : « Muốn đi gì ? » thì người đờn ông nài xin rằng : « ớ chủ quán ôi ! xin đoái chút lòng thương người trái chơn lỡ bước ! Chúng tôi vàng lịnh Hoàng-đế .. ở thành Nadaret đến đây. Nầy la bạn tôi, một ít nữa đây sẽ trồ sinh nam tử, mệt mỏi hết hơi, lại đói cơm khát nước ». Cha hỏi hai người bộ hành ấy, có tiền mà trả hay không ? Rằng không, nên dầu cả hai năn nỉ hết lời cha cứ giả tai ngơ mặt lẳng, chẳng thí cho một chỗ nghỉ, một miếng bánh dờ lòng. Đã vậy, cha còn xích chó ra đuổi cả hai đi cho khỏi quán. Đó, Giudà ôi ! Từ ấy lại giờ, cha phải bị chúc dữ ! ! !

GIUDÀ

Cha tưởng thiệt vậy hay sao ? Nếu bán quán mà gặp kẻ hoàng dàng ở đâu mới đến, cũng buộc phải tiếp rước nó, thì làm sao mà làm ăn cho nòng nồi ?

HELITA

Giudà con ôi ! Cha xin con chớ có lòng sâu dạ hiểm như cha thuở trước ! Con hãy coi, bây giờ cha con ta cũng trở nên du-linh thất lạc rồi ! Nếu con bị ai tất bạt con như cách 12 năm nay,

cha đã tất bạt hai người bộ-hành Nadaret, thì làm sao ?

Ồi ! Khốn cho tôi đã bị chúc dữ, bị tay Đ C T. *trả oán* cho kẻ hàn-vi, bị tay Đ C T. xô tôi đến chốn nầy là nơi bản-sở của hai người bộ hành ngày trước tôi đã xô đuổi. Ồi ! tôi chịu hình phạt thể nầy, thì đáng cho đời tôi lắm !

GIUDÀ

Mà nếu thật như vậy, thì cha phải chịu, chớ tôi có tội gì mà cha để cho tôi chết đói ?

Thưa cha, xin cha đỡ con dây, cõng giùm con đến tận cửa thành... Trời ôi ! Cho tôi một miếng bánh mà thôi, tôi đói lắm... tôi phải chết đói mà thôi...

Cha ôi ! có lẽ thiên hạ thấy tôi khốn khổ đói khát như vầy, ắt sẽ chạnh lòng thương mà thí cho một chút bánh. Đói lắm, cha ôi !

HELITA

Rán con, ớ Giudà ! Kìa có con trẻ một tác với con, để cha xin nó làm ơn bố thí.

———o———

KỊCH THỨ II

Helita — Giudà — Con trẻ Nadaret

——o——

CÁC TRẺ

Ăn mày... ăn mày kia cà ; ý ; chết ớ bay !

GIACÔBÊ

Ồng già ăn mày, òng có một đứa con trương với ta đi với ồng kiâ, mà coi bộ ghê góm quá ; sao mà tướng hình cha con dị kỳ quá.

ANRÊ

Ồng men lại gần đó... Coi chừng chạy bay...

CÁC TRẺ

Trời ôi ! coi bộ ông dữ lắm, bay ôi. Lo chạy cho mau không xong đâu bay à !

(*hết thảy đều rủ nhau chạy xa*)

HELITA

Mấy cậu, mấy cậu ôi ! Đừng chạy đừng tránh tôi như rắn độc làm chi, tội nghiệp lắm mà !

PHILIPPHÊ (*đứng lại mà nói*)

Nếu ông muốn làm dữ hại anh em tôi, thì tôi chạy đi kêu cha tôi bây giờ. Cha tôi ở gần đây, nói cho ông biết !

HELITA (*đứng lại*)

Tôi không làm hại mấy cậu đâu, đừng sợ !

xin mấy cậu thương thằng con của tôi, tội nghiệp lắm ; nó đói gần chết đây.

GIACÔBÊ

Phải thằng nhỏ đứng dựa gốc cày đó không ?

HELITA

Phải ! nó là con của tôi. Tội nghiệp, nó đói gần chết, xin mấy cậu làm phước !

CÁC TRẺ (*bước lại gần Giudà*)

Coi ! cái mặt nó xanh lét ; ngó ghé gớm quá ; cỏ khi là ma nhát ta.

GIUDÀ

Đói lắm.. trời ôi ! Các anh cho tôi chút bánh.

ANRÊ

Tôi không có gì ăn hết, biết làm sao ?

CÁC TRẺ

Tôi cũng không có gì hết.

PHILIPPHÊ

Ông chịu khó dắc con ông lại quán mà xin cho nó ăn ; chớ anh em tôi tay không mà thôi. Thứ đi chơi, ai đem bánh đem cơm theo làm chi ?

CÁC TRẺ

Ừ, phải, đến quán có người ta cho ăn.

HELITA

Thiệt hay là chơi mấy cậu ? Họ không đuổi tôi sao ?

ANRÊ

Chẳng hề xô đuổi ai khi nào... Thôi đi đi...

HELITA

Rán một chút nữa, ớ Giudà, họ sẽ cho cha con ta ăn, đỡ đói!

GIUDÀ (*Helita và các trẻ xúm đỡ dậy*)

Tôi cũng rán vài bước nữa... mà nếu thiên hạ còn xò đuổi như mọi khi, thì ắt là tòi phải chết mà chớ...

HELITA

Không! con không chết đói đàu (*nói riêng*) Chúa ôi! tôi phải gạt con tòi mãi! Tôi dẫu biết đây là nơi khổ hình của tôi, là thành Nadaret (*Nói lớn*). Đi con, nương tay cha mà đi chút nữa.

CÁC TRẺ

Tội nghiệp thằng nhỏ quá, mà ngó cũng đáng sợ quá lắm nữa.

ANRÊ

Ông đi theo đường trỗ vào cửa thành đó.. Vô rồi, ông đi qua phía hữu, thì thấy nhà quán.

HELITA

Giã ơn các cậu, tôi cám ơn các cậu hết lòng (*Vô thành Nadarét với Gindà*)

——o——

KỊCH THỨ III

Các trẻ thành Nadaret

——o——

ANRÊ

Đã ba ngày rày thiên hạ đi Giêrusalem về chẳng biết là bao nhiêu, nhưng mà Giêsu ở đâu trông hoài chẳng thấy.

PHILIPPHÊ

Không biết có việc chi chẳng may xảy ra hay không mà biệt tin đi vậy cà !

GIACÔBÊ

Mấy đứa tôi đây cũng u ơ vậy, không rõ được lành dữ thể nào !

SIMON

Uả, còn Phêrô ở đâu. bữa nay cũng không thấy.

ANRÊ

Khó biết được quá, ý là Phêrô là bạn thiết nghĩa của Giêsu !

PHILIPPHÊ

Vậy chớ Phêrô không cho mấy an biết hay sao ?

CÁC TRE

Cho biết việc gì ? nói nghe coi.

PHILIPPHÊ

Cho biết ảnh quyết đi tìm Giêsu, chớ biết việc gì !

CÁC TRẺ

Phêrô có nói cái gì đâu có !

PHILIPPHÊ

Chiều hôm qua Phêrô có nói với tôi rằng : có gặp bà Maria, với ông Giuse hồi hai ông bà lạc mất Giêsu đó.

CÁC TRẺ

Rồi sao nữa ?

PHILIPPHÊ

Phêrô trở về đây với cha mẹ. Tưởng chẳng bao lâu Giêsu sẽ về theo bà Maria và ông Giuse, song le đợi hoài mà chẳng thấy, nên Phêrô nói với tôi sáng nầy sẽ trở lại Giêrusalem nữa và đi kiếm cho được Giêsu thiết nghĩa, thì mới nghe cho.

GIACÔBÊ

Mà Phêrô đi một mình hay sao ?

PHILIPPHÊ

Đi một mình chớ mấy mình ! Phêrô dạn lắm, chớ phải nhát như chúng ta vậy sao ?

ANRÊ

Có khi Giêsu muốn viếng Bêlem là nơi tổ quán mình chăng ?

SIMON

Phải đàu nà! Giêsu ở Egiếptò đến đây, chớ phải ở Bêlem sao?

DACARIA

Tôi sợ quân hung đồ nó giết Giêsu giữa đàng quá!

GIACÔBÊ

Ý, mẹ ôi! xứ Giuđea, xứ Galilea mà còn quân hung đồ trộm cướp sao?

DACARIA

Tôi hồ nghi ông già ăn xin hồi nãy dữ lắm...

GIACÔBÊ

Ông già có thằng con gần chết đó, hả?

ANRÊ

Không biết chừng. Dacaria nói trúng. Mà ta có ý coi thằng nhỏ đó không? Bộ tịch nó thấy mà sợ...

PHILIPPHÊ

Thiệt, cái mặt nó dữ tợn quá...

SIMON

Mà lại hơi quỉ quyệt xảo trá nữa!

GIACÔBÊ

Mấy *chú* thiệt là bất-nhơn: cứ nói xấu cho thằng nhỏ *vô-phước* đó hoài...

CÁC TRẺ

Không biết chừng hai cha con ông già ấy là trong bọn hung đồ đa !

— —o— —

KỊCH THỨ IV

Những trẻ Nadaret — Ruben — Ladarò
Gioan — Các trẻ khác.

— - o— —

GIOAN

Mấy anh tới trước anh em tôi.. giỏi quá ..

RUBEN

Thấy Giêsu ở đâu không ?

ANRÈ

Không.

PHILIPPHÊ

Phêrô đã đi kiếm Giêsu rồi.

LADARÔ

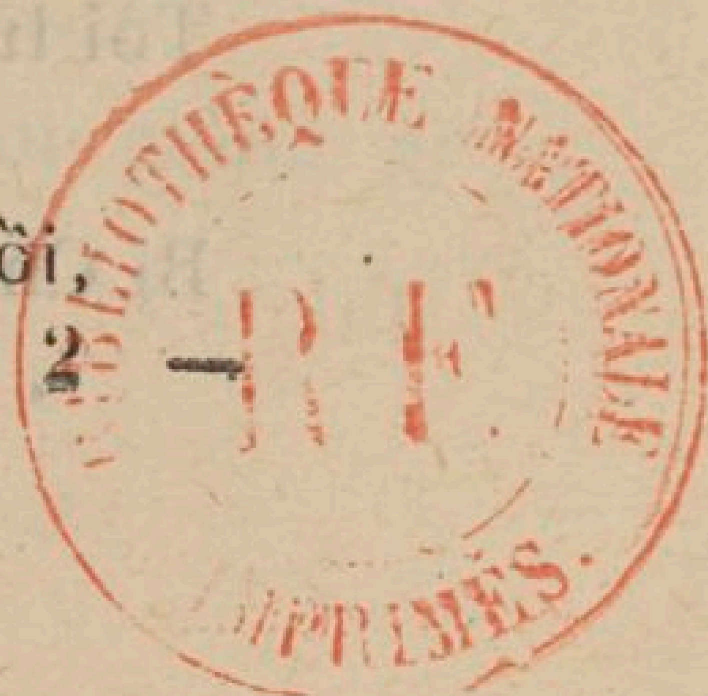
Anh em tôi mới gặp ngoài dường mọt òng già với một thằng nhỏ. Coi bộ cả hai đói khát khốn nạn lắm.

CÁC TRẺ

Anh em tôi cũng có gặp vậy, bộ cũng hai cha con ồng chớ ai !

RUBEN

Ại thấy cũng duồi xô, tất tưởi vô hồi,

CÁC TRẺ

Tại sao vậy he ? cũng tội nghiệp chớ ?

GIOAN

Không ai cho ăn cho uống gì cả !

GIACÔBÊ

Có lẽ nào họ ăn ở vô tình dường ấy ?

GIOAN

Thiệt vậy ! Nơi nhà quán cũng thế, họ xích chó rượt đuổi đi chỗ khác.

ANRÊ

Sao mà họ ở ác đức quá...

SIMON

Thuở nay chú quán tử tế lắm mà... có lẽ nào bữa nay lại...

PHILIPPHÊ

Thuở nay ai thấy chú quán tất bạt kẻ cơ hàn lần nào. mà chuyến nầy...

RUBEN

Vậy mà bữa nay, chú đuổi cha con ông già, con mắt tôi thấy rõ ràng,

GIACÔBÈ

Tôi tưởng ông già ấy bị Đ. C. T phạt rồi.

CÁC TRẺ

Bị Chúa phạt ?

GIACÔBÊ

Thiệt ! Nếu không bị chúc dữ bị phạt, có lẽ nào một người hiền-lương cũng xô đuổi ?

SIMON

Phêrô về tới kia-kìa...

——o——

KỊCH THỨ V

Những trẻ trước, thêm Phêrô

——o——

PHÊRÔ

Giêsu tới kia ! Tôi mới gặp !

CÁC TRẺ (*vày lấy Phêrô*)

Thiệt chơi, Phêrô ?

PHÊRÔ

Thiệt chớ ! Tòi gặp Giêsu với bà Maria ông Giuse với ông Benoni cùng nhiều người khác nữa. Tòi mới gặp cách đày đi chừng nữa giờ.

ANRÊ

Giêsu có đau ốm chi khỏng ?

DACARIA

Người có bị ăn cướp đánh không?

PHÊRÔ

Có đâu nà ! Anh em có nghe họ nói giống gì chưa ?

PHILIPPHÊ

Nói giống gì ?

PHÊRÔ

Các việc như vầy : Nín mà nghe ! Giêsu lá bạn thiết nghĩa của tôi đó...

CÁC TRẺ

Có một mình Phêrô là thiết nghĩa với Giêsu sao ? Còn anh em tôi đây không thiết nghĩa hay sao ?

PHÊRÔ

Đã biết vậy, mà đều tôi thương Giêsu hơn mấy anh em.... Đó rồi ai nấy lo về, còn Giêsu còn ở lại trong đền thờ thành Giêrusalem...

CÁC TRẺ

Chi vậy ?

PHÊRÔ

Ồi ! sướng quá ! Người nhè các Thầy cả và các Tấn-sĩ mà hỏi phô kẻ ấy nhiều việc khôn ngoan rất lạ, dầu bậc thông thái tót vời, cũng khó trả lời cho thông suốt.

CÁC TRẺ

Cha ! Giêsu giỏi quá !

PHÊRÔ

Còn nữa ! Giêsu cắt nghĩa cho các Tấn-sĩ ấy phải trả lời làm sao. Rồi mấy ông ấy hỏi Giêsu về

Đ. C. T., về sự đời sau, về việc đạo, thì Người trả lời như chơi, cách khôn ngoan lạ lùng, cho nên mấy ông Tấn-sĩ luận rằng : hết thảy loài người ta hiệp lại cũng không thông thái bằng Giêsu của ta nữa!

CÁC TRẺ

Giêsu thiệt là thông thái !

PHÈRÔ

Tôi nói cho anh em biết ! Giêsu là một đấng Tiên-tri đa, chẳng phải lôi thôi đâu !

LADARÔ

Tiên tri gì ! Giêsu cũng là đồng niên đồng chạng với chúng ta, cũng là đồng-nhi nam như ta, cũng chơi giỡn như ta, cũng giúp đỡ cha mẹ như ta. Người cũng đã tập bào, tập đục với ông Giuse rồi, không phải là Tiên tri đâu !

PHÊRÔ

Mà tôi nói Giêsu còn hơn bậc Tiên tri nữa, nói cho anh em biết

CÁC TRẺ

Hơn bậc Tiên-tri là ai nữa ? cha chả !

PHÊRÔ

Hậu nhựt tri! Để sau tôi sẽ nói... kìa tới kia... (*ôm Giêsu mà hôn*) Giêsu ôi ! ớ bạn rất mến yêu, gặp đặng Giêsu, thì tôi mầng vò hạng !

———o———

KỊCH THỨ VI

Những người trước – Đ. C. G

——o——

C. GIÊSU

Ta gặp Phêrô ta cũng mầng vậy !

HẾT THẢY CÁC TRẺ (*hat*)

Theo cung : Le voici l'Agneau si doux.

Chúa Giêsu bạn hiền ta đó !
Phải lâm đều đắng cay thảm thương.
Mau đến đây Bạn lành chí ái !
Hãy thông phần với ta.

Người lành thánh phải khổ hình
Mang tân khổ trăm đàng
Người dành chết chữa dân Người
Bởi vì thương chúng ta mới.

C. GIÊSU

Phải ! Cha mẹ tôi cho phép tôi đến chơi cùng mấy anh em một giây.

CÁC TRẺ

Chúng tôi đợi Giêsu hoài không thấy.

GIACÔBÊ

Phêrô mới nói : các Tấn-sĩ Giêrusalem hỏi Giêsu, thì Giêsu trả lời khôn ngoan thông thái lạ lùng, có vậy...

C. GIÊSU

Tôi làm như vậy, là tôi vâng ý Cha tôi mà chớ.

ANRÊ

Bác thợ mộc Giuse dạy Giêsu phải không?

C. Giêsu

Tôi nói về Cha tôi ở trên trời.

PHILIPPHÊ

Giêsu tưởng Đ C T có phạt người ta không?

ANRÊ

Phạt một ông già và một đứa nhỏ.

C. GIÊSU

Có, nhưng mà chẳng phải dưới đất nầy.

CÁC TRẺ

Vậy chớ phạt ở đâu?

C. GIÊSU

Nơi nào thấy những khóc than, nghiến răng rên siết!

PHILIPPHÊ

Mà dưới đất nầy cũng có lắm người vô phước khốn nạn vậy.

CÁC TRẺ

Phải.

ANRÊ

Mới đây, anh em thấy hai người thật là vô phước khốn nạn!

C. GIÊSU

Cả hai người ấy vô phước thật chăng ?

CÁC TRẺ

Thật, thấy mà thảm thương !

GIACÒBÊ

Chắc là bị Đ C T. phạt !

C. GIÊSU

Nhơn sao Đ C T. phạt kẻ ấy ?

GIACÔBÊ

Vì có lẽ hai người ấy là người tội lỗi như xưa Đ C T. phạt Cain, Saolê cùng nhiều kẻkh ác vậy.

C. GIÊSU

Phỏ kẻ ấy bị Đ C T. phạt vì chưng chúng nó cứng lòng chẳng biết ăn năn thống hối. Chí như người mà mấy anh em mới nói đây biết trách mình, ăn năn đau đớn, cho nên nó chẳng phải tay Đ C T. đe phạt.

PHILIPPHÈ

Mà nhơn sao ông già ấy với thằng con phải chịu đau đớn cực lực dường ấy ?

ANRÊ

Phải ! vì làm sao đứa nhỏ ấy phải bị chết đói như vậy ?

C. GIÊSU

Vì Đ C T. dùng nó mà làm cho ứng nghiệm theo lời tiên Tri đã phán.

PHÊRÔ

Nếu tôi là Đ C T. thì tôi chẳng để cho kẻ nghèo nàn phải chịu cực lực đau đớn như vậy đâu!

CÁC TRẺ

Tôi cũng vậy.

C. GIÊSU

Nếu mấy anh em là Đ C T. thì mấy anh em sẽ làm đi gì?

HẾT THẢY

Tôi sẽ......

C GIÊSU

Khoan! hãy nói từ người, ai nhỏ hơn thì nó trước.

(*Hát*)

Theo cung : Marchons au Combat.

DACARIA

Phàm như tôi đặng chức cao quyền hành.
Thì tôi đặng sung sướng vinh vang.

GIOAN

Hằng đặng tiệc yến no đầy tràn.

ANRÊ

Tiếp rước nườm nở có dân hầu đưa.

RUBEN

Khoái chí thường bữa chẳng khi nào buồn.

LADARÔ

Tôi đâu đau đớn như thể Giêsu nầy.

SIMON

Đã phải Chúa tra án phạt hành thân.

PHILIPPHÈ

Giêsu yêu dấu nay phải lâm khổ hình.

GIACÔBÊ và PHÊRÔ

Cũng bởi lắm thương chúng dân phàm thế.

PHÈRÒ

Còn Giêsu ! nếu Giêsu là Đ C T. thì sẽ làm sao?

C. GIÊSU

Tôi sẽ làm những việc Ta làm bây giờ.

CÁC TRẺ

Sao ?

C. GIÊSU

Những lời của tòi nói chưa chứng đủ cho thiên hạ biết tôi là ai. Nhưng mà anh hãy xem các việc của tôi làm, thì sau nầy anh em sẽ rõ mà chớ.

Phêrô, hãy theo tôi (*cả hai ra*)

Kịch thứ VII

Các con trẻ Nadaret

——o——

Giacôbê

Mấy anh em tưởng làm sao ? Ngày sau Giêsu sẽ trở nên Tiên-tri hay không ?

Philipphê

Không biết chừng Phêrô nói trúng đa !

Anrè

Sao Giêsu bỏ chúng ta mà đi đâu vậy ?

Simon

Giêsu thường hay đi riêng một mình hầu cho dễ đọc kinh nguyện gẫm.

Anrè

Có Phêrô đi theo nữa mà !

Philipphê

Cả hai chẳng hề lìa nhau !

Giacôbê

Bây giờ tôi mới đặng an lòng, vì Giêsu ta đã về rồi. Thật tôi mầng khôn xiết.

Simon

Còn ở đây làm chi nữa, thôi đi về

Dacaria

Ừ, di về...

PHILIPPHÊ

Uạ, hai cha con ông già còn trở lại đây nữa kia...

———o ———

KỊCH THỨ VIII

Những người trước — Helita — Giudà

———o———

GIACÔBÊ

Coi thằng nhỏ kìa, chắc là nó phải chết chịu không nổi nữa !

GIUDÀ

Cha, cha ôi ! rồi đời con... chịu không thấu nữa ! (*Té xuống*)

HELITA

Ớ thành bạc ác ! chẳng một ai thương giúp làm ơn ! Thật, khốn cho tôi là dường nào !

GIUDÀ

Trời ôi ! xin cho tôi một chút bánh...

HELITA

Đâu đâu cũng bị xò đuổi...

GIUDÀ (*hấp hối*)

Cha ôi... con chó dữ lắm... coi, coi chó... chó... đuổi nó đi, cha...

HELITA

Đừng sợ, con, cha đuổi nó chạy đi rồi (*nói riêng*) ôi ! báo ứng nhãn tiền !

GIUDÀ

Ởi ! tôi chết mà thôi cha ôi ! cho tôi xin một chút bánh mà... bánh... bánh...

DACARIA

Tôi sợ lắm, tôi không dám coi nữa, tôi không muốn thấy nó chết... Thôi, chạy, chạy.

CÁC TRẺ

Chạy chạy... Nó gần chết rồi...

(*hết thảy chạy vô Nadaret*)

HELITA

Con ôi ! vô phước làm sao đến thế !

GIUDÀ

Cha ôi !...

HELITA

Cha ở đây con ! Mệt không con ?

GIUDÀ

Mệt hòng hết hơi... mệt lắm... đói lắm cha... khát nước .. cha... cha...

(*gục đầu, tắt hơi*)

HELITA

Con tôi chết rồi, ớ trời đất ! Giudà ôi ! cha kêu con đây, sao con chẳng thốt một lời. Con ôi !

tuồi con còn xuân ấu, sao con vội lìa cha, đề thảm đề thương lại cho cha, biết thuở nào nguôi đặng — Òi ! biết ngày nào cho hết kíp đoạ đày — Mà con chết trước cha, con đặng an thân, còn cha phải ở lại mà chịu ưu sầu. mà ngậm cay nuốc đắng — Con ôi ! ai lo chôn cất con bây giờ, không lẽ cha đề xác con cho hùm tha quạ xé ! khốn cho cha không có một vật dặng gói xác con... Chốn nầy là quê vức của người bị cha xua đuồi tất bạt ngày xưa, nay con lại tắt hơi sau hết cũng tại chốn nầy. -- Thật là báo ứng !

Ớ Giudà con ôi ! con cực lực đau đớn, con chết tất tưởi thề nầy cũng bỡi tội cha gầy nên thề ấy (*Đ. C. G. vào*)

Phải lắm ! tôi đã bị Đ. C. T. phạt tôi đã bị người ta chúc dữ !

— —o— —

KỊCH THỨ IX

C. Giêsu — Helita — Giudà (*chết*) — Phêrô

— —o— —

C. GIÊSU

Ông đoán cho Đ. C. T. và chớ trách móc Người, vì chưng Người chẳng phạt ông đâu !

HELITA

Cậu ôi ! tôi ưu phiền vô hạng. — Cậu coi tòi có một con mà nó đã chết rồi.

C. GIÊSU

Tôi cũng than khóc với ông vì thông phần đau đớn cùng òng mà chớ.

HELITA

Tội nghiệp con tòi bởi đói mà chết

C. GIÊSU

Nhưng tôi khuyên ông hãy trông cậy vững vàng, Đ C. T. cao cả phép tắc vò cùng. Sống thác tại tay Người ; nếu Người muốn cho con òng sống lại thì chẳng khó gì.

HELITA

Thật nhưng mà tòi là người tội lỗi ngàn trùng.

C. GIÈSU

Lòng lành của Đ. C. T. vò lượng vô biên, chẳng màng đến lòng độc ác của loài người. Tôi thấy lòng ông đau dớn ăn năn...

HELITA

Hỡi ôi ! tôi chịu cực lực phiền muộn vô ngằn. Tòi ăn năn trách mình tôi lắm chúc.

C. Giêsu

Tôi vẫn biết ông thật lòng ăn năn thống hối. Vậy tôi cho biết người đờn ông và người đờn bà bị ông xua đuổi ngày nọ tại Bêlem..

Helita (*sợ hãi*)

Sao cậu rõ được việc đó ?

C. Giêsu

Ấy là sự mầu nhiệm của Đ. C. T. — Tôi nói rằng hai người đi đường ngày nọ đã cầu thay nguyện giúp cho ông.

Helita

Hai người ấy cầu nguyện cho tôi sao ?

C. Giêsu

Cả hai đã bàu xin cho ông đặng ơn tha thứ.

Helita

Cầu xin cho tôi ! Tôi đặng ơn tha thứ !

C. Giêsu

Hẳn thật ! ông đã đặng ơn tha thứ.

Helita

Hỡi ôi ! đặng ơn tha thứ mà ích gì ? Con một dấu yêu của tôi đã chết rồi. thì còn kể gì nữa ... Thôi thôi, đã muộn màn rồi !

C. Giêsu

Ớ người yếu đuối, hãy trông cậy ! Nếu tin vững vàng lòng nhơn lành của Đ. C. T. thì sẽ

đặng thấy nhiều đều mầu nhiệm lạ lùng, âu lả ông sẽ đặng an lòng mà chớ !

HELITA

Tòi tin, tôi trông cậy lòng lành Đ C T. Mà cậu là ai ?

——o——

KỊCH THỨ X

C. Giêsu — Helita — Giudà — Con trẻ Nadaret

——o——

CÁC TRẺ

Có Giêsu ta ở đó mà sợ gì ? lại gần coi thử !

C. GIÈSU

Hãy lại gần đày, ở các bạn thiết nghĩa mến yêu, xin hãy dẫn người nầy về cho cha mẹ tôi. mà xin rước vào nhà cho ăn cho uống.

HELITA

Cậu ôi ! tôi bỏ xác con tôi lại đày sao cho đành lòng dạ !

C. GÈISU

Có tôi ở đây đợi ông trở lại — Thòi, hãy đi cho chóng, vi đã đuối sức rồi... Khi đặng no lòng, hãy trở lại đây. Tôi sẽ cứu con ông sống lại.

(*Helita vô thành với các trẻ — Phêrô đứng gần cửa thành*)

——————

KỊCH THỨ XI

C. Giêsu — Phêrô — Giudà (*chết*)

——o——

C. Giêsu (*đứng gần xác Giudà*)

Nầy là kẻ ngày sau sẽ nộp ta... Lạy Cha ! Chén Cha trao cho Con uống ngày chịu nạn thật rất nên cay đắng !

Trẻ nằm đây, là Giudà, nó sẽ nộp Con ; nhưng mà con cũng thương nó. Con sẽ làm hết sức mà cứu lấy nó, hầu uốn lòng nó lại. Nó sẽ trở nên mòn-đệ của con, nó sẽ tế lễ Con và Con sẽ mượn lấy hình bành mà ngự vào linh hồn nó. Song le thương ôi ! vì ba chục đồng bạc mà nó sẽ nộp Con Người ! Lạy Cha ! có nên để cho nó chết đời đời chăng ? Không ! Vì phải ra ứng nghiệm như lời thánh Kinh đã chép.

Thật, hôm nay là ngày của cha con Giudà đặng ơn nghĩa lại, đặng ơn tha thứ, đặng sống lại ! Nó phải sống lại, vì nhờ Con, sống lại cho đặng lo mà cứu lấy linh hồn nó. Nhưng mà hỡi ôi ! Con vẫn biết, nó sẽ cả lòng phạm tội rất độc ác là nộp Con Người, mà biết làm sao, ta không ngăn cảng nó được ; vì chưng tự-ý nó mà chớ !

Hỡi Giudà, nhơn sao mầy sanh ra ở thế ?

Nhơn sao Tao cứu tử huờn sanh cho mầy ? Giudà ôi ! nhơn sao mầy giả hôn mặt Tao cho đặng nộp Tao, vì chưng Tao là bạn của mầy, Tao là đấng cứu chuộc mầy ! (*C. Giêsu khóc*) Hỡi Giudà, chớ chi mầy chẳng sanh ra thì hơn !

Lạy Cha ! đã đến giờ Con tỏ sự vinh-hiển của Con ra cho thế gian biết. Lạy Cha, Con xin vâng theo ý Cha mà cho Giudà sống lại !

Phêrô (*ôm cứng cổ Đ C G.*)

Giêsu ôi ! Đừng cứu nó làm chi. Nó sống lại được, nó sẽ giết Giêsu mà chớ... Thôi... đi cho khỏi chốn nầy...

C. Giêsu

Ớ Phêrô, hãy buông Ta ra, vì chưng Phêrô làm việc Satan mà chẳng biết đó.

Phêrô

Giêsu là đấng Kirixitô, là con Đ. C. T. hằng sống đời đời, mà đi cứu tử huờn sanh cho kẻ toan phản mình hay sao ?

C. Giêsu

Nín, nín đi, ớ Phêrô ! chưa đến giờ thế gian biết Ta là ai... Nhưng mà trẻ nầy phải sống lại.

Phêrô

Ớ Giêsu rất mến ! Tôi thương Giêsu chí thiết, nên xin để cho nó nằm đó mà chết cho rồi đời.

Giêsu cứu cho nó sống lại, ắt là Giêsu sẽ bị nó làm hại mà chớ. Thà báo thù nó trước thì hơn...

C. GIÈSU

Phêrô phải biết Ta «hiền lành khiêm nhượng» trong lòng. Mà chẳng phải thánh ý của Cha Ta làm dưới thế nầy như trên Trời vậy sao ? Còn về phần Phêrô, Ta cũng sẽ dung thứ cho Phêrô nhiều lắm.

PHÊRÒ

Dung thứ tôi tội gì.

C. GIÊUS

Ta sẽ an ủi Phêrô cho khỏi mất đức tin. Thôi, hãy để cho Ta nhũ lòng thương xót trẻ nầy. (*nắm tay Giudà*) Hỡi Giudà, hãy chổi dậy.

(*Giudà sống lại. – Phêrô lui ra kinh khiếp*)

C. GIÊSU (*hôn mặt Giudà*)

Ớ người thiết nghĩa. Min chào ngươi !

(*C. Giêsu biến đi*)

——o——

KỊCH THỨ XII

Những người trước — Helita — Các trẻ.

——o——

HELITA

Uả con... con ôi ! con... tôi sống lại thật ..
(*ôm Giudà vào lòng*)

CÁC TRẺ (*hát*)

Sống lại rồi ! Sống lại rồi !

HELITA

Con ôi ! Giudà con ôi ! cha đây con.. ...

GIUDÀ

Cha .. Cha...

HELITA

Con không chết nữa ! Con sống lại thật rồi !

GIUDÀ

Phải, tôi sống và chẳng còn đau đớn nữa !

HELITA

Con ôi ! thấy mặt con, nghe con nói, thì cha vui mầng khôn kể cho cùng — Thôi rày sấp lên, con sống luôn, con chẳng bỏ cha, cha chẳng rời con nữa !

CÁC TRẺ

Ấy là nhờ Giêsu cứu cho sống lại !

HELITA

Cậu Giêsu ở đâu bây giờ ?

Các trẻ (*kiếm cùng chỗ*)

Người đâu mất rồi ! !

HELITA

Cậu Giêsu ấy là ai mà có tài phép cứu tử huờn sanh cho con tôi được ? Cậu ấy ở đâu bây giờ ? Tôi muốn thấy Giêsu. Tôi muốn thấy Giêsu ấy lắm !

Helita nói dứt lời, thì kéo tấm màn phía trong lên (*hay là bỏ tấm tranh giữa xuống cho lẹ*). Bỗng chúc thấy Chúa Hài-nhi ngự giữa thiên thần cầm đờn, cầm nhành hoa chầu chực — Chúa Hài-nhi mặc áo trắng thêu chỉ vàng (*coi theo trong các tượng ảnh*) tay tả cầm thánh-Giá, tay hữu ban phép lành. Hai thiên thần cầm mũ triều-thiên để trên đầu Chúa Hài-nhi.

Đức Bà ngồi dưới Chúa Hài-nhi một chút — Ông thánh Giuse đứng bên tả.

Các Tông-đồ trẻ thì sắp hàng hai bên. Helita đứng dưới và quì gối cúi đầu. Trừ ra Giudà đứng xa mà tránh mặt Chúa.

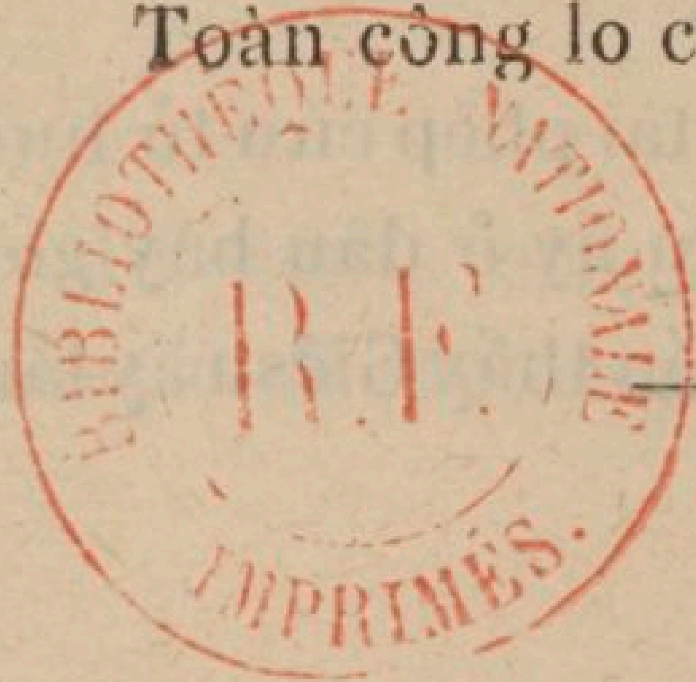
— — o — —

Bài hát APOTHÉOSE (*Thiên đàng*)

Theo cung : Le Ciel en est le prix.

Kìa nay Giêsu hiền thắng.
Mưu dữ lũ quỉ hiểm ác thay.
Người đặng duyệt tan muôn sói dữ.
Thế gian nên phước cho Người.
Ta hãy mầng vui vì ta hôm nay đặng phước.
Vinh hiển Giêsu.
Toàn công lo cứu nhơn loài.

CHUNG

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE R.F. IMPRIMÉS.

